

تقویم شماره دو به علامت (a) TiiD. 66

تقویم سال ۹۵۰ گاو

تحویل چهار پنجم و نیم از مبدأ روز که ظهر میباشد گذشته است .
نوروز آدینه .

در این سال فاصله سراسال ربوعی با اول بهار هفت روز است ، لهذا اول سال خورشیدی و ربوعی هردو آدینه میباشد .

	ماه شمسی	روز اول ماه شمسی	ماه قمری	ماه نو	روز هفته	اول ماه قمری	ماه اول
شب	آدینه	۸	سوم		آدینه		
روز	شنبه	۷	چهارم		یکشنبه		» دوم
شب	دوشنبه	۷	پنجم		سه شنبه		» سوم
روز	سه شنبه	۶	ششم		پنجشنبه		» چهارم
شب	پنجشنبه	۶	هفتم		شنبه		» پنجم
روز	آدینه	۵	هشتم		دوشنبه		» ششم
شب	یکشنبه	۵	نهم		چهارشنبه		» هفتم
روز	دوشنبه	۴	دهم		آدینه		» هشتم
شب	چهارشنبه	۴	یازدهم		یکشنبه		» نهم
روز	پنجشنبه	۳	دوازدهم		سه شنبه		» دهم

سال نوزدهم دوره ۱۹ سالی قمری و سال کبیسه است .

سال نوزدهم دوره ۳۰ سالی قمری و سال کبیسه میباشد .

ملاحظه - کسر اضافی سال قمری هجده سی ام روز است، لهذا اول ماه قمری که مبدأ آن نیمه شب یا شامپیت میباشد شب میشود .

سال پانزدهم از نوبه نهم ۱۱۷ سالی از دوره ۱۴۰۴ سالی .

M. 147 تقویم شماره سه به علامت

ماه	ماه نو	روز هفته	اول ماه قمری	ساعت	رات تو
ماه	ماه نو	روز هفته	اول ماه قمری	ساعت	رات تو
اول					
دوم					
سوم					
چهارم	۱۱	یکشنبه	روز	۱	۲۸۸
پنجم	۱۱	سه شنبه	شب	۲	۷۲
ششم	۱۰	چهارشنبه	روز	۲	۷۲
هفتم	۱۰	آدینه	شب	۲	۲۱۶
هشتم	۹	شنبه	روز	۲	۲۱۶
نهم	۹	دوشنبه	شب	۲	
دهم	۸	سه شنبه	روز	۲	۱۴۴
یازدهم	۸	پنجشنبه	شب	۳	۱۴۴
دوازدهم	۷	آدینه	روز	۳	

ملاحظه - سه ماه اول این تقویم محو شده است.

تقویم شماره سه به علامت M. 147

تقویم سال ۶۸۱ بوزینه

تحویل سه پنجم و نیم از مبدأ روز که ظهر میباشد گذشته است .
نوروز یکشنبه .

اول نو سرد آدینه .

در این سال فاصله سر سال ربوعی از اول بهار پنج روز است .

	ماه شمسی	روز اول ماه شمسی	ماه قمری	ماه نو	روز هفته	اول ماه قمری	ماه اول
روز	سه شنبه	۱۲	دوازدهم	دوادله	آدینه	» دوم	
شب	پنجشنبه	۱۲	اول	دوم	یکشنبه	» سوم	
روز	یکشنبه	۱۱	سوم	سوم	سه شنبه	» چهارم	
شب	سه شنبه	۱۱	چهارم	چهارم	پنجشنبه	» پنجم	
روز	چهارشنبه	۱۰	پنجم	پنجم	دوشنبه	» ششم	
شب	آدینه	۱۰	ششم	ششم	چهارشنبه	» هفتم	
روز	شنبه	۹	هفتم	هفتم	آدینه	» هشتم	
شب	دوشنبه	۹	هشتم	هشتم	یکشنبه	» نهم	
روز	سه شنبه	۸	نهم	نهم	سه شنبه	» دهم	
شب	پنجشنبه	۸	دهم	دهم	پنجشنبه	» یازدهم	
روز	آدینه	۷	یازدهم	یازدهم	شنبه	» دوازدهم	

سال شانزدهم دوره ۱۹ سالی قمری است و سال کبیسه نمیباشد .

سال یازدهم دوره ۳۰ سالی قمری است . این سال کبیسه است و سه ماه قمری ۳۰ روزی پشت سر هم میباشد .

ملاحظه - کسر اضافی در اول سال قمری خود تقویم یک سی ام روز است و لهذا اول ماه قمری که مبدأ آن نیمه شب یا شامپت میباشد روز است .

تقویم شماره چهار به علامت M. 796

ماه	ماه نو	روز هفته	اول ماه قمری
اول			
دوم			
سوم			
چهارم			
پنجم			
ششم			
هفتم	۲	سه شنبه	روز
هشتم	۲	پنجشنبه	شب
نهم	۱	آدینه	روز
دهم	۱	یکشنبه	شب
دهم	۳۰	دوشنبه	روز
یازدهم	۳۰	چهارشنبه	شب
دوازدهم	۲۹	پنجشنبه	روز

این سال گاو هرمزت بغ ماه فوغ ذش ج پنجشنبه دینگ میش

ملاحظه ۱ - در متن قدیم اصلی شش ماه از تقویم و بسیاری از کلمات محو شده و ناخواناست. کلمه پنجشنبه خواندنش مشکوک است چون اصل دردست ما نیست بیش از این نمیشود اظهارنظر کرد.

ملاحظه ۲ - در این سال یک سال قمری اول و آخرش در یک سال شمسی واقع شده و چون دارای نام گاو هم میباشد از نظر حساب مهم است.

تقویم شماره چهار به علامت M. 796

تقویم سال ۱۰۱۰ گاو

تحویل دو پنجم از مبدأ روز که ظهر باشد گذشته است.

نوروز چهارشنبه مطابق روز هر مز از ماه فوج (ماه نهم) سعدی یزد گردی.

روز دی بمهر (ذ شج) از ماه فروردین به حساب دوره کبیسه ۴۲۸ سالی.

در این سال فاصله سر سال رباعی با اول بهار هفت روز است، لهذا اول سال

خورشیدی و رباعی هر دو چهارشنبه میباشد.

	ماه شمسی	روز اول ماه شمسی	ماه قمری	ماه نو	روز هفته	اول ماه قمری	ماه اول
روز	پنجم	۰	اول		چهارشنبه		
شب	سه شنبه	۵	دوم		آدینه		» دوم
روز	چهارشنبه	۶	سوم		پنجم		» سوم
شب	آدینه	۷	چهارم		سه شنبه		» چهارم
روز	شنبه	۸	پنجم		پنجم		» پنجم
شب	دوشنبه	۹	ششم		شنبه		» ششم
روز	سه شنبه	۱۰	هفتم		دوشنبه		» هفتم
شب	پنجم	۱۱	هشتم		چهارشنبه		» هشتم
روز	آدینه	۱۲	نهم		آدینه		» نهم
شب	پنجم	۱۳	دهم		پنجم		» دهم
روز	دوشنبه	۱۴	یازدهم		دوشنبه		» دهم
شب	چهارشنبه	۱۵	دوازدهم		سه شنبه		» یازدهم
روز	پنجم	۱۶	اول	پنجم	چهارشنبه		» دوازدهم

سال سوم دوره ۱۹ سالی قمری. این سال کبیسه است.

سال بیستم دوره ۲۰ سالی قمری. سال قمری قبل که سال ۱۹ میباشد کبیسه است.

ملاحظه - کسر اضافی سال قمری ده سی ام روز است، لهذا اول ماه قمری که

مبدأ آن نیمه شب یا شامپت میباشد روز میشود.

بخش دوم

تاریخ یزد گردی باستانی

در دو تقویم از تقویمهای تورفانی (شماره ۱ و ۲) قرن هشتم پیش از میلاد نام یزد گردی برده شده است. در زیجها و کتب نجومی وضع این تاریخ را به زمان جم و قبل ازاو نسبت داده اند و تصریح کرده‌اند که این تاریخ مربوط به یزد گرد شهر یارنیست. یزد گردی یعنی الهی. عیسویان نیز تاریخ میلادی را سال خدائی و الهی میگویند و A. D. علامت اختصار این معنی است.

این سالها را یزد گردی میگفتند برای اینکه هر یک از روزهای ماه از ایزدی بود و نماز مخصوصی داشت ولی بعد‌ها هر گونه سال ۳۶۵ روزی را یزد گردی گفتند و برای تمیز این تاریخ از تاریخهای دیگر این تاریخ را یزد گردی قدیم یا باستانی مینامند. سالهای یزد گردی باستانی ۳۶۵ روز بی کسر است و از این جهت سر سال در تمام فصول سیر میکند و روزهای متبرک تمام اوقات فصول را متبرک مینماید. مدت سیر سر فصول سیر میکند و روزهای متبرک تمام اوقات فصول را متبرک مینماید. مدت سیر سر سال در فصول چهارگانه ۱۵۰.۸ سال بی کسر و یا ۱۵۰.۷ سال خورشیدی کامل است.

معلومات ذیل راجع به تاریخ یزد گردی باستانی در کتب نجومی دیده میشود:

- ۱ - مبدأ طول نیمروز است.
- ۲ - مبدأ دوره دوازده سالی موش است.
- ۳ - روز این تاریخ از اول طلوع آفتاب تا اول طلوع آفتاب روز دیگر است. با در نظر گرفتن معلومات بالا و مراجعه به یکی از تقویمهای معمولی برای فاصله روز اول فروردین باستانی از ساعت تحویل میتوان مبدأ این تاریخ را پیدا کرد مخصوصاً اینکه از محاسبات گذشته مقدار متوسط طول سال معلوم شد و نیز از حسابهای آینده واضح‌تر خواهد گردید. مبدأ روز صبح است.

.....

پس از پیدا شدن مبدأ تاریخ یزد گردی نتایج ذیل بدست میآید:

- ۱ - مبدأ تاریخ یزد گردی باستانی سال ۶۱۰.۳ خورشیدی موش پیش از ملکی است (۵۰۴۰ سال پیش از میلاد).

۲ - مبدأ سال یزدگردی باستانی ۳۳۰۰ سال خورشیدی و یک روز از تاریخ بهیز کی جلوتر است. در این سال ۷۰ روز کبیسه شده است و تاریخ بهیز کی با کبیسه ۱۲ سالی ایجاد شده.

۳ - اگر از ۳۳۰۰ سال خورشیدی ۴ سال کم کنیم ۳۲۵۸ سال باقی میماند. این سال آخرین سال هزاره نهم است.

عدد ۲۵۸ قابل توجه است. این عدد حاصل جمع عدد ۱۴ و عدد ۴۴ میباشد. دو دوره ۱۵۰۷ سالی خورشیدی ۱۴۳۰ سال میشود. از دوره سوم یزدگردی باستانی در این سال ۴۴۲ سال خورشیدی گذشته است.

از این قرار از اول تاریخ یزدگردی باستانی تا سال ولادت زردهشت ۳۲۵۸ سال است. زردهشت در ۴۳ سالگی رصد کرده و حسابهای سابق را منظم نموده است. سال رصد زردهشت ۳۳۰۰ سال خورشیدی بعد از یزدگردی باستانی است.

دوره ۱۵۰۸ سالی یزدگردی باستانی در هر ۱۱۶ سال یک بار کبیسه میشهد. شرح نوبه های کبیسه ای که از اجرای آن اطلاع داریم درقسمت راجع به کبیسه ها داده شده است.

آخرین نوبه کبیسه دوره چهارم یزدگردی باستانی مکبوس در سال ۳۷۵ یزدگردی معمولی که سال قبل از سال آخر دوره چهارم میباشد اجرا شده است.

همچنین قابل ملاحظه است که اولین سال دوره پنجم یزدگردی خورشیدی در سال ۳۷۳ یزدگردی رحلت شروع میشود و این سال سال نهنگ است.

تاریخ یزدگردی رحلت هم از سال نهنگ شروع میشود.

تاریخ طوفان که نیز از تاریخهای شهر قدیم ایران است و شرح آن درجای خود داده خواهد شد. مبدأ آن روز جمعه ۱۴۰ یبهشت سال ۶۴۰ یزدگردی باستانی است.

.....

در ذیل متن نوشته نجومی تورفانی را که در بخش اول به آن اشاره کردیم و مربوط به سالهای یزدگردی باستانی است به خط فارسی میدهیم.

از این نوشته دو ترجمه مختلف تاکنون کرده اند که خلاصه آن پس از متن قدیمی داده میشود. در کلیات هر دو ترجمه اختلافی نیست ولی نسبت به برخی کلمات اختلاف نظری وجود دارد که این جزو گنجایش شرح آن را نخواهد داشت.

مثل‌کلمه « هامین » در هر دو ترجمه و همه جا به معنی تابستان گرفته شده که به نظر ما درست نمیباشد . در یک جمله این کلمه به معنی استواء و اعتدال است . ترجمه دقیق‌تر این نوشته با در نظر گرفتن اصطلاحات نجومی پهلوی و فارسی و عربی دقت بیشتری لازم دارد که اکنون میسر نیست و چنان مربوط به موضوع این جزوی که فقط در رصد و تاریخ و تقویم بحث میکند نیست .

گویشن . ایگ . پهرينيزشن . روچان

..... روچ . پذ . هان . سیه . راستوان . ی . اوی . دوزیگ . آستانگ .
 هنزاфт . اگ . آبان . ماه . هنگیشی هید . اوذ . پیداگ . بوید .
 اوذ . ماه . آبان . روچ . یازده . زمان . بوید . اوذ . شب . سیزده . اوذ .
 ایگی - چ . هام شهر . خور - ایستیگ . اوذ . ویشاد - آفتاب . ایستید .
 اوذ . دوزی - چ . خورخشید . اچ . هان . آستانگ . ی . دوزیگ . او . هان .
 آستانگ . ی . نخویستین . ی . ابرذر . سهی . اوذ . ویهمدر . اچ . اباریگان . اول .
 ویهیزید . اوذ . انی . سیه . روچ . ی . آذور ماه . پذ . هان . هم . سیه . راستوان .
 اوذ . تیریست . اوذ . شصت . و یچیهرگ . ی . پذ . اوی . هم . آستانگ . ی .
 نخویستین . پس ساخت . ایستیند . کی . ماه . آذور . پذیش . پهريست . هان - اش .
 دوزی . ماه . آذور . همباذیچ . دروخشان . ی . هوشاگین . سوچاگین . اوذ . تمین .
 اوذ . دو - پهی کر . اختر . پذیش . پهريزید . او - شان . گرمگ . ازیش . فروذ .
 ویشاهید . اوذ . نیوین نیذ . اورور . اوذ . بار . پخشار .
 اوذ . پذ . هان . سیه . روچ . ایگ . آذور . ماه . ایگ . تیریست . اوذ .
 شصت . ویسانگ . ی . بویند . ایو . زمان . اسپور . روچ . روچ . دووازده . ویسانگ .
 دوزی . اچ . شب . اباج . استانیهید . اوذ . ابر . روچ . پذ . گیاگ . ی . خویش .
 ابزوید . اوذ . روچ . دووازده . زمان . بوید . اوذ . شب . دوازده . زمان . اوذ . هرو .
 دو . آگنین . هسار . ایستیند . اوذ . گهی . هامشهر . دوزی . هامین . بوید . اوذ .
 نیم روچ . ریه . چی اون . اچ . نخویست - ایچ . خورخشید . پهريست . بود .
 اوذ . پس . ایو . سار . پذ . دووازده . ماهیگان . هم پذیچ . دووازده . اختر .
 پذ . وهار . اوذ . هامین . پاذیز . اوذ . دمیستان . هم بخشید . اوذ . پیداگ . کنید .

اوذ . درخت . اسپیزیند . اوذ . سرو . اوذ . بار . اوذ . گیا و . اوذ . ارور . پخته شیند .
اوذ . دامان . پرزیویشن . بویید .

اوذ . کا . خورخشید . اندر . اوی . ویهمیه . ی . هام کشور . پذ . اسمانان .
باریست . ماه . ماه . همبذیچ . ورگ . گاو . دو - پهیکر . کیرزنگ . اوذ . شگر .
اختر . اچ . ابر . پهریزید . ایگ . همپذ . یز . ایمیشان . پنزان . اختران . پذ . پنز .
ماه . هان . پنزووز . ابزوید . اختر . اوذ . ماه . یک . روج . هان . ی . نون .
اج . ایران . پنز . گاه . هنگاریند . اوذ . اچ . ایران - ایز . همبذیچ - ایم . پنز . پنز .
اختر . روج . ده . ابزوید . اختر . اختر . دو . روج . اوذ . هسار - ایز . هوشگ .
اختر . پذ . ایو . ماه . یک . روج . ابزوید . هان . ی . کا - شان . نیوین نیذ . سرذاگ .
ازیش . فروذ . ویشاھان . اوذ . درخت . ویرزن . سانان . اوذ . پاذیز . اشمیران .
اوذ . هام کشور . خوروپران . بوان . اوذ . هسار - ایچ . ماھیگ . اختر . پذ . ایو .
ماه . یک . روز . ابزوید . هان . ی . کا . نیوین نیذ . گرماگ . اچیش . فروذ . ویشاھید .
اوذ . درخت . اسپیدان . اوذ . وھار . اشمیران . اوذ . ها شهر . اوشیبام . بوان . ایگ .
هان . پنز . روج . ی . نون . اچ . ایران . پنز - گاه . هنگاریند . اوذ . دوازده . روج .
ی . اچ . ایران . چی . هامین . پذ . یار . اوذ . پھریزشن . ی . خورخشید . اچ . ماه .
سیهر . دا . او . ماه . وھمن . پذ . پنز . ماه . اندر . اوی . ویهمیه . ی . هام کشور . از

خلاصه ترجمه متن نوشته نجومی

... روزهای راستوانه دوم تمام میشود و ماه آبان پدیدار میگردد.

در ماه آبان روز یازده زمان و شب سیزده زمان است.

پس خورشید از آستانه دوم به آستانه اول می‌رود. سی روز دیگر روزهای ماه آذر هستند در همان سی راستوانه ۳۶۰ و یچهار ک در آستانه اول پر می‌شود.

درسی روز ماه آذر دوباره ۳۶۰ ویسانگ کیک زمان تمام از شب برداشته میشود و به روز افزوده میگردد . هر روزی دوازده ویسانگ . پس روز دوازده زمان و شب دوازده زمان و هردو براپرند و نیمروز ریله میشود .

یک سال دوازده ماه در برابر دوازده آستانگ پخش میشود . بهار تابستان پائیز و زمستان و سال نمایان میگردد . درختان شکفته میشوند و گیاه و دام می بالند .

هنگامیکه خورشید در بلند ترین آسمانها است در هر ماهی هر ماهی اختر بره گاو دو پیکر و کرزنگ و شیر می باشند . این گاه پنج ماه فزونی پنج روز در هر اختروماه یک روز .

این روزها به حساب ایران پنج گاه میباشند .
به روش ایران در پنج اختر ده روز افزوده میشود هر اختری دوروز . در اختر خوشگ دریک ماه یک روز افروزی است .

در این هنگام سرما میآید درختان پژمرده میشوند و هام کشور خوربران میگردد .
در اختر ماھیک یک ماه یک روز افزاید . هنگامیکه گرمی فرو آید درختان شکفته میگردد و بهار میشود و همه جهان میبالد .

اینها پنج روزی هستند اکنون بروش ایران پنج گاه انگارند و دوازده روزی که بروش ایران . . .

تاریخ جلوس یزد گرد شهریار و تاریخ رحلت

چنانکه گفتیم یزد گردی یعنی الهی و مربوط به یزد گرد شهریار نیست .
در همه کتابهای تاریخ از بلاذری و یعقوبی و طبری گرفته تارو ضة الصفا و حبیب السیر تصریح کرده اند که در سال یازدهم هجری یزد گرد شهریار پادشاه نبوده است .
اگر جلوس یزد گرد شهریار فقط یک سال بعد از سال یازدهم هجری باشد روز اول تاریخی که به او منسوب کرده اند سه شنبه نمیشود و اگر سه شنبه نشد ۱۴ قرن اختلاف که در تاریخ پیداشده خود بخود بر طرف میگردد .

.....

رحلت حضرت رسول (ص) در سال یازدهم هجری است .
خلافت ابوبکر از این سال است و وفات ابوبکر در سال ۱۳ هجری .
بعد از ابوبکر عمر ده سال و شش ماه خلافت کرده و در سال ۲۳ هجری کشته شد .
در جنگهای بعد از سال ۱۴ هجری پوراندخت شکست خورده و باعث این شده
که یزد گرد شهریار را بیاورند .
پس از این تذکرات مختصر میگوئیم :

بموجب روایات ذیل که بطور تذکر از کتب تاریخ نقل شده در سال یازدهم هجری یزد گرد شهر یار پادشاه نبوده است و تاریخ یزد گردی مشهور تاریخ رحلت است. چون ۴ قرن اختلاف در تاریخ قابل توجه است مطالعی که در ذیل نقل میشود زمینه ایست برای مراجعه به کتب مفصل تر.

.....

در ماه چهارم از پادشاهی اردشیر بن شیرویه ابوبکر خلیفه شد (حمزه). در سال ۱۲ هجری ابوبکر خالدرا به عراق فرستاد (مجمل).

ابوبکر به متنی نوشته به خالد ملحق شود. خالد آمد و لشگر را به سه دسته تقسیم کرد و متنی را در مقدمه گذاشت. قراردادند در موضع الحفیر به دشمن برخورد کند. این موضع از بزرگترین موضع های فارسیان بود و شوکت آن از همه شدیدتر. امیر آنجا یکی از اسواران بود که او را هرمز مینامیدند. او با عرب در خشکی و با هندیان در دریا جنگ میکرد.

وقتی که هرمز خبر آمدن دشمن را شنید به اردشیر شاه خبر ایشان را نوشت (ابن الاثير).

خالد انبار را به صلح بکشاد و سوی مرزبان کس فرستاد به مدائیں به دعوت اسلام. اندرا آن وقت پوراندخت راهنمی نشاندند.

آمدن خالد به حیره در روز گار پوراندخت بود و آخر خلافت ابوبکر، در سال ۱۲ هجری.

اندر عهد پوراندخت پیغمبر (ص) گذشته بود و ابوبکر صدیق بخلیفتی بنشسته و آخر عهدهش بود. چون سه ماه از ملک پوراندخت بگذشت خلافت به عمر رسید (مجمل). پوراندخت یک سال و چهار ماه پادشاه بود. پیغمبر (ص) بروز گار پوراندخت وفات یافت و ابوبکر بخلافت نشست. چون پوران بمرد پادشاهی به خواهرش دادند (طبری فارسی).

اوائل خلافت عمر متنی به مدنیه شتافت وجهت جنگ با عجم استمداد نمود. عمر بمردم را برفتح عراق و غزو عجم ترغیب کرد اما در آنروز هیچ کس اجابت نکرد زیرا عظماء جهت عزل خالد از عمر رنجیده بودند و بعضی از کثرت عدد و وفور عدت حکام فرساندیشه سی نمودند.

چون دعوت عمر تکرار شد ابو عبیده ثقی این امر را قبول کرد . عمر هزار مرد و بروایتی چهار هزار کس همراه ابو عبیده به عراق فرستاد . در آن زمان به قول اکثر مورخان حکومت عجم تعلق به پوراندخت داشت (حبیب السیر) .

عمر ابو عبیده را به عراق فرستاد و خسرو مرده بود و پوراندخت به جای او بود . رستم و فیروزان دو قیم بودند و به کارهای ملک میپرداختند و هر دو ضعیف بودند . لشکر ابو عبیده شکست خورد و همه کشته شدند . خبر به عمر رسید بسیار غمگین شد (یعقوبی) . جنگ جسر که ابو عبیده در آن کشته شد آخر رمضان سال ۱۳ هجری بود . عمر بواسطه شکست ابو عبیده یک سال اسم عراق را نمیآورد (بلادری) .

فیروزان و رستم به پوراندخت گفتند نام زن‌ها و کنیزان خسرو و خاندان ساسانیان را به ما بده و او داد . ایشان در طلب آنها فرستادند تا مردی را از فرزندان کسری نشان دهند ایشان گفتند جز یک پسر بنام یزدگرد شهریار نمانده و مادرش از اهل با دریا است . نزد او فرستادند و او را آوردند و پادشاه کردند . مسلمانان به عمر خبر دادند و این در ذی عقدہ سال ۱۳ هجری واقع شد (طبری عربی) .

پس از فیروزان و فرخ زاد یزدگرد شهریار را آوردند و چون بنشست روزگار خلافت عمر بود و حرب قادسیه (مجمل) .

جنگ قادسیه در سال ۱۵ هجری بود (تاریخ گزیده) .

اندر عهد یزدگرد شهریار پنج سال عمر خلیفه بود و پس عثمان (مجمل) .

کشته شدن عمر در ذیحجه سال ۲۳ هجری است .

.....

حمزة اصفهانی از موسی بن عیسی کسری و مجمل التواریخ از هردو نقل میکند : «از دوشنبه تشرین الاول اسکندری تا پنجشنبه اول محرم سال هجرت، ۹۳۲ سال و نهماه و نوزده روز باشد . پس چهل سال بر سرش گرفتیم مدت ابتدای هجرت تا هلاک - شدن یزدگرد شهریار حساب آن به ۹۷۲ سال کشید و نهماه و نوزده روز *» بموجب این روایت جلوس یزدگرد که بیست سال پیش از مرگش بوده در سال ۹۰۳ اسکندری مطابق سال بیستم هجری میشود . در جدولهای اوائل کتاب مجمل التواریخ جلوس یزدگرد را در سال ۲۶ هجری داده است .

* نسخه اصلی عربی «هلاک» دارد که ملک هم خوانده میشود .

خلاصه از مدارکی که برای نمونه تاینجا نقل کردیم واضح است که در سال یازدهم هجری یزدگرد شهریار پادشاه نبوده است. حال باید دید که تاریخ یزدگردی مشهور که مبدأ آن روز سه شنبه ۲۲ ربیع اول سال یازدهم هجری است از که میباشد. هبة الدین لاری منجم قرن نهم هجری درشرح هیئت قوشچی که از کتاب‌های مقدماتی نجوم چندین قرن بوده پس از این که روایت معمولی جلوس یزدگرد را در سال یازدهم هجری از کتاب نهایة نقل کرده چنین مینویسد:

«ولیکن (اینها) موافق تاریخ مشهور نیست چه این سال سال وفات سید کائنات است و در تواریخ چنان مذکور است که لشکر ظفر اثر اسلام چون متوجه جنگ ایشان شد پوراندخت از دختران کسری پادشاه بود».

این که لاری از میان کتابها اشاره به کتاب نهایة کرده قابل توجه میباشد. شرح زندگانی مؤلف نهایة خالی از اهمیت نیست.

.....

در این که رحلت حضرت رسول (ص) روز دوشنبه و در سال یازدهم هجری بوده اختلافی نیست ولی در این که این دوشنبه چندم ماه قمری میباشد اختلاف است.

در یکی از روایات که از قدیم مورد بحث بوده آمده که رحلت حضرت رسول (ص) سی سال قمری بدون یک روز کم و بدون یک روز زیاد پیش از شهادت حضرت امیر است^{*} چون شهادت حضرت امیر (ع) در یکشنبه ۱۲ ماه قمری است پس رحلت حضرت رسول (ص) در ۱۲ ماه قمری واقع نمیشود و علت درست در نیامدن حساب‌ها بر هم خوردن کبیسه سالهای قمری است.

روز رحلت را به روایتی دوشنبه دوم ربیع الاول و به روایتی دوشنبه ۲۱ ربیع الاول داده اند که اعداد صحیح است ولی مقلوب شده.

روز ۲۲ ربیع الاول سال یازدهم هجری سه شنبه و مبدأ تاریخی است که در همه زیج‌ها ثبت است. پس اول ربیع الاول نیز سه شنبه خواهد بود و روز دوم و دوازدهم دوشنبه نمیشود. عدد ۱۲ و عدد ۲ مقلوب ۲۱ و ۲۰ است. به حساب رؤیت روز ۲۰ دوشنبه میشود.

رحلت حضرت رسول (ص) شب سه شنبه بیست و دوم ربیع الاول سال یازدهم

* رسالت شریفه در ضمن رسائل حضرت سید کاظم رشتی اعلی الله مقامه چاپ سنگی

هجری است و در روز سه شنبه اول فروردین و روز «میرین» که هر دو از روزهای متبرک شمرده میشند به خالک سپرده شده اند.

از قدیم مرسوم بود که روز رحلت را مبدأ تاریخ قرار دهند. این که روز رحلت را مقدس شمرده اند برای اینست که عقیده داشتنند هر شخصیت روحانی هنگام رحلت به رشد معنوی رسیده و قابلیت وصول به عالم بالا را پیدا کرده است.

جلوس یزد گرد شهریار

جلوس یزد گرد شهریار در سال ۹۴۴ مهری اشکانی مطابق ۶۷۳ میلادی است و در سال ۶۷۶ میلادی کبیسه هشتم از دوره دوم در زمان او اجرا شده است. در خطط مقریزی از علی بن یحیی منجم نقل شده که در زمان یزد گرد شهریار روز اول فروردین یزد گردی از پنجم حزیران به طرف پنجم ایار سیر میکرده است. اول فروردین یزد گردی در سال ۶۷۶ میلادی در پنجم حزیران بوده است و این سال سال چهارم جلوس یزد گرد شهریار میباشد.

طالع سال جلوس اردشیر

کتب نجومی طالع سال جلوس اردشیر را از ۱۵ تا ۱۸ درجه جوزا داده اند و این طالع ها از مأخذ نیمروز یا قبة الارض حساب میشده است. طالع سال ۹۴۷ مهری اشکانی مطابق ۲۶۶ میلادی همان طور که داده اند در اواسط جوزا است.

همچنین اختلافی نیست که میان جلوس اردشیر و یزد گرد شهریار ۰۷-۰۸ سال است و از این قرار جلوس یزد گرد با این حساب نیز در سال ۹۴۴ مهری اشکانی مطابق ۶۷۳ میلادی است.

سال مرگ خسرو پرویز

راجع به سال جلوس و مرگ انوشیروان اختلافی نیست. او در سال ۹۵۷ میلادی مرده است. راجع به مدت پادشاهی هرمز و خسرو پرویز اختلاف است.

طبری مینویسد: «ذکر کرده‌اند که منجمین اجماع نمودند خسرو پرویز چهل و هشت سال پادشاهی میکنند .» مدت پادشاهی هرمز را نیز تا بیست و سه سال داده‌اند . از این قرار مرگ خسرو پرویز در سال ۶۵ میلادی واقع میشود .

بادرنظر گرفتن کلیه روایات و همچنین ماهشمسی و قمری و روز و ساعت مرگ خسرو پرویز که کتب تاریخ داده‌اند میتوان به نتیجه ذیل رسید :

خسرو پرویز روز آذر از ماه دی بهیز کی تقریباً سه ساعت گذشته از شب دوشنبه جمادی‌الولی سال ۳۰ هجری مطابق سال ۶۵ میلادی مرده است . این شب، شب گاهنبار «میدیاریمگاه» میباشد .

چون سی‌ام را «سیم» هم می‌نویسند با ششم اشتباه شده است ولهذا نوشته‌اند خسرو پرویز در ساعت هشتم از روز دوشنبه یازدهم جمادی‌الولی مطابق روز آذر از ماه آذر در سال ششم هجری در گذشته است که با حساب درست نیست .

در باره مرگ خسرو پرویز در شاهنامه این بیت آمده است :

کجا ماه آذر بد و روز دی گه آتش و مرغ بریان و می
در نام روزهای ماه روزی به نام دی نیست . سه روز از ماه بنام دی باذر و دی
بمهر و دی بدین میباشد .

چون این روز باید دوشنبه یازدهم جمادی‌الولی و شب جشن و می و مرغ و هنگام آتش باشد بیت اصلی این‌طور بوده است :

کجا روز آذر بد و ماه دی گه آتش و مرغ بریان و می .

پنجمین سو

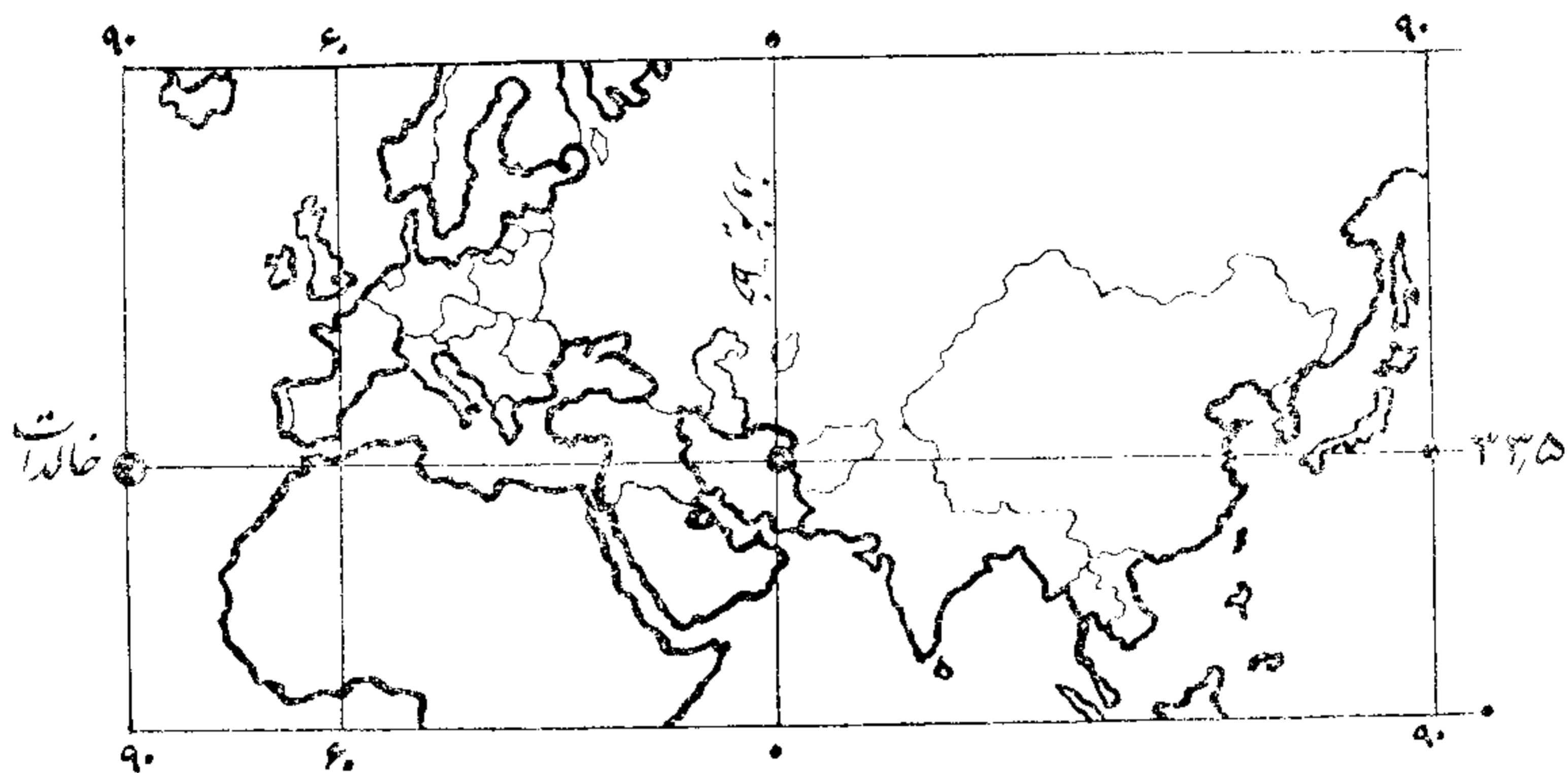
رصد خانه - طول سال - تاریخ رومی - دوره های کبیسه

تذکر - اگر رصد خانه و مبدأ روز و دوره کبیسه و نوبه کبیسه و طول سال خورشیدی و موقع اجرای یکی از کبیسه ها و . . معلوم باشد میتوان شماره سالهای گذشته تاریخی را بدست آورد .

حال اگر غرض بر هم زدن حساب های قدیمتر باشد تا این که موقع بشارت ها که مدار مذهب و سیاست بر آن بوده بهم بخورد و در زمان معینی صدق کند یا نکند باید در چنین معلومات اساسی تشویش و اختلاف ایجاد کرد .

اختلاف و تناقض روایات راجع به کبیسه هشتم ۱۱۶ سالی در زمان یزد گرد بن شاپور و کبیسه هشتم ۱۲۰ سالی بهیز کی در زمان یزد گرد شهریار یکی از موارد بسیار این خرابکاری ها است که از آن جهات ضعف اخلال کنندگان را میتوان فهمید .

در ذیل مختصری راجع به رصدخانه نیمروز و جزایر و همی خالدات و منجمین آن و قدمت واشکال کبیسه تاریخ رومی و طول سال و تاریخ رومی و دوره های کبیسه و تاریخ ملکی و کبیسه ۱۴۶۱ سالی داده میشود .

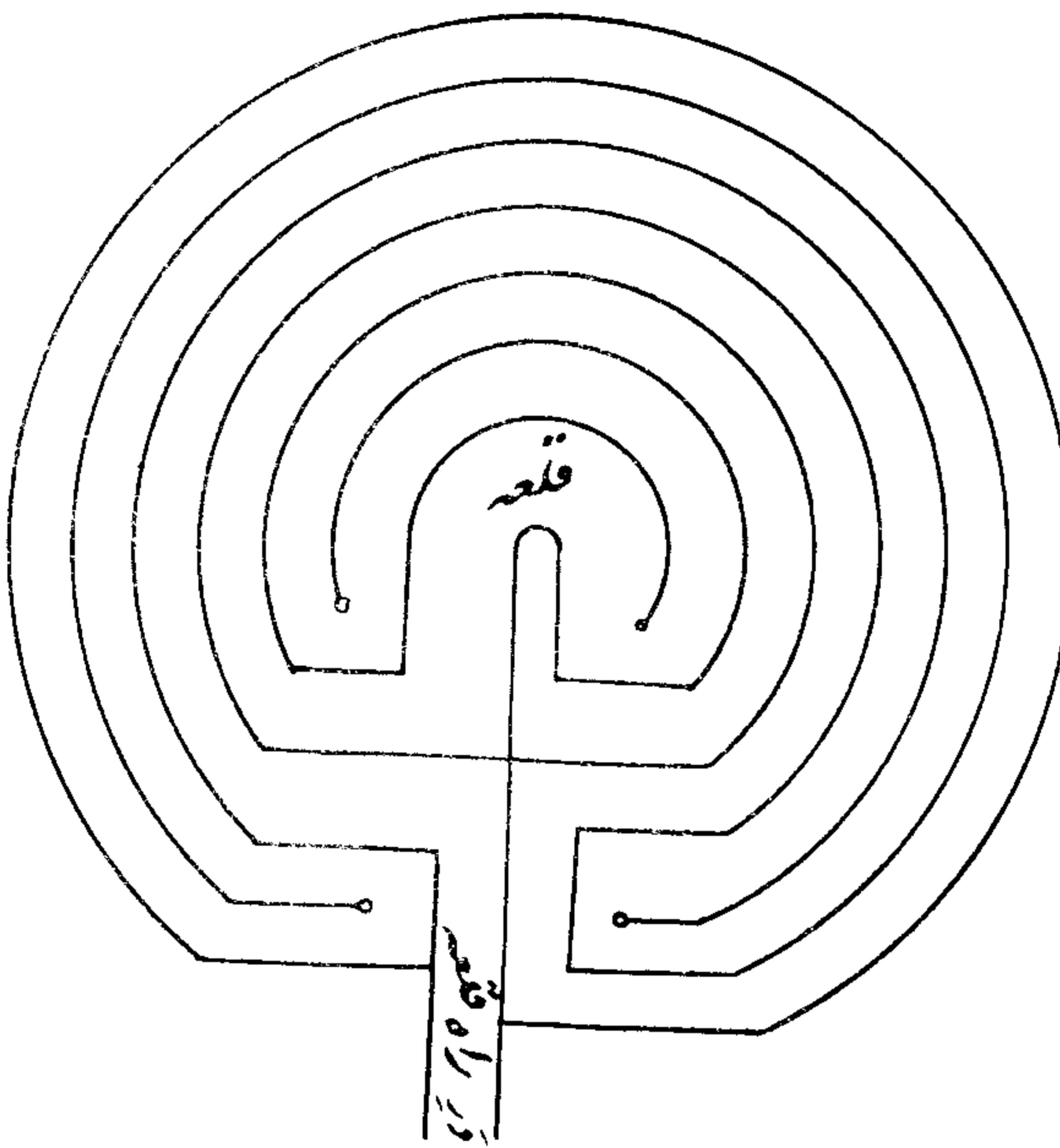
رصد خانه نیمروز

دایرۀ نیمروز یا نصف النهار رصد های قدیم ایران از سیستان که آن را بهمین مناسبت نیمروز و زاول هم میگفتند میگذشته است. نام خود رصدخانه را «جاودان کث» یا بهشت کنگ یا کنگ دژ یاقبة الارض نوشته اند. زاول به معنی ظهر و مزوله که ساعت آفتابی باشد از کلمۀ زاول است. زاول و زابل یک کلمه است.

این رصدخانه در عرض ۳۳,۵ درجه در وسط دو ساحل شرقی و غربی خشکی جهان واقع است. سبب انتخاب این نقطه برای رصدخانه اینست که هر وقت در نیمروز ظهر است همه جای دنیای قدیم روز است یا بیش از ظهر یا بعد از ظهر.

این که عرض رصدخانه را ۳۳,۵ درجه گرفته بودند برای این بود که تا عرض ۶۷ درجه شمالی روی کره زمین قابل آبادانی است و برای این که رصدخانه درست در وسط آبادانی جهان قرار گیرد این عرض را برای رصدخانه در نظر گرفته بودند.

این بود خلاصه آنچه در زیج ها و کتب تاریخ و لغت راجع به نیمروز و زاول یا زابل و کنگ دژ و بهشت کنگ و جاودان کث نوشته اند.

نقشه قلعه «جاودان کث» نقل از کتاب هند بیرونی

رصدخانه جزائر خالدات یا سعادت

چنانکه نوشته‌اند خالدات یا سعادت شش یا هفت جزیره می‌باشد که در اقصی مغرب در دریای محیط واقع شده‌اند. فاصله این جزائر از ساحل آقیانوس دویست فرسنگ است. این جزایر را خالدات که ترجمه جاودان کث است نامیده‌اند برای این که در پیشه‌ها و باغهای آن جزایر همه گونه میوه‌های لذیذ و شگفت‌آور یافت می‌شود بی‌آنکه کسی آنها را کاشته باشد. زمین این جزایر بجای علف محصول می‌آورد و بجای خار انواع گلهای معطر رنگین. سفهان ولغوشنام دو جزیره از این جزائر است. در آنجا عمارتی از سنگ تراشیده‌اند و روی ستونی بلند مجسمه‌ای از برنج نصب شده است.

در این جزائر مقام طایفه‌ای از حکما و خاندان منجمین است. مجوش‌های نصارا از این جزایر آمده‌اند.

این بود خلاصه آنچه راجع به این جزائر افسانه‌ای نوشته‌اند و متأخرین هم برای مزید گمراهی جزائر بی‌آب و علف کاناری را خالدات ترجمه کرده‌اند.

.....

چون ساختن یک رصدخانه و تجدید رصد در مدت کم امکان نداشت این جزائر و همی‌را در فاصله نواد درجه در مغرب نیمروز با منجمین مخصوصی تخیل کرده و حسابهای قدیمتر را با انتباها تی له علامت شتاب زدگی است به رصدخانه آنجا نقل داده‌اند.

انتقال نصف‌النهار نیمروز به نواد درجه در مغرب شش ساعت اختلاف حساب در ساعت مبدأ کلیه حسابها ایجاد می‌کند و برای تصحیح این شش ساعت روایت شده است که یوشع بن نون و حضرت امیر (ع) خورشید را بر گرداندند. باروایت چنین معجزه‌هائی که خورشید شش ساعت عقب مانده باشد اختلاف حساب به آسانی مرتفع می‌گردد.

همچنین برای مغالطه خواسته‌اند «کنگ‌دز» را در یکی از نقاط هند تصویر کنند و اسی خط نیمروز که از وسط آبادانی جهان می‌گذرد با این خصوصیت از هیچ نقطه‌ای از هند نخواهد گذشت و از نقطه‌ای در مشرق مستقط نهونی می‌گذرد.

این افسانه‌هائی که با آب و تاب فراوان در اروپا انتشار یافته بود بسیاری از دریانوران را در راه کشف این جزایر بی‌نظیر تطمیع کرد و جان خود را از کف دادند.

قدمت واشکال حساب کیسه تاریخ رومی

ده روز اختلاف

در آثار الباقیه راجع به قدمت و کیسه تاریخ رومی و طول سال هندی مبحثی دارد. برای اهمیت موضوع پس از توضیحات مقدماتی ترجمه آن داده می‌شود.

در صورتی که در سراسر آثار الباقیه هرجا ممکن بوده است نام «تاریخ اسکندری» کنیانیده شده ملاحظه می‌شود در این مبحث نه نامی از تاریخ اسکندری برده شده و نه حتی از تبادل آن را با تاریخ رومی تذکر داده است.

نام یولیوس دیکتاتور رومی که در این مبحث ذکر شده غیر از یولیوس قیصر مشهور است که بیرونی معنی آنرا هم شرح داده است . باوجودی که در این مبحث نام دیکتاتور رومی و نام ماههای رومی داده شده و اصلاً ربطی به «گرک» یا یونان ندارد در ترجمه آثار الباقیه به انگلیسی مترجم ، رومی را گرک ترجمه کرده است !

برای نشان دادن قدمت مبدأ تاریخ رومی بیرونی دو مرتبه کلمه دهر را به صیغه جمع و مفرد تکرار کرده است تا مدتی طولانی را پیش از عصر موسی و خضر و ذو القرینین که در حدود ۱۵ قرن پیش از میلاد است تذکر بدهد . چنین تاریخی چنانکه تذکر داده خواهد شد تاریخ طوفان میباشد و مبدأ آن ۴۸۰ سال پیش از میلاد است .

رومیان دو قسم کبیسه داشته‌اند یکی کبیسه بزرگ و یکی کوچک . کبیسه کوچک مدت‌ها پس از مرگ دیکتاتور معمول شده است . اما کبیسه بزرگ ، یا کبیسه ۱۲۰ سال یک ماه است و یا کبیسه ۱۴۶۱ سال یک سال .

جمله‌ای که در آن ذکر دوره کبیسه ۱۴۶۱ سالی آمده در همه نسخه‌های خطی آثار الباقیه نیست .

در آخر فصل کبیسه‌ها بیان کرده‌ایم که چنین کبیسه طولانی غیر عملی است و وجود نداشته .

دراوائل قرن چهارم هجری (۹۱۳ میلادی) یعنی سال‌هائی که سال بشارت وظهور تصور شده است شخصی کتابی بنام «مأخذ المواقیت» نوشته و در آن کتاب خواسته است اشکالاتی را که راجع به تاریخ رومی در نتیجه حساب‌سازیهای آن عصر پیش آمده بوده حل کند .

اشکال اول اینست که شماره سالهای تاریخ رومی نسبت به استحقاق کبیسه آن کمتر از واقع است .

اشکال دوم اینست که در خود تاریخ رومی از نظر تاریخ تذاری یک روز یا دو روز اختلاف وجود دارد و آنهم باز مربوط بتاریخ طوفان میشود .

برای حل اشکال اولی مؤلف کتاب نامبرده مدعی شده است که در زمان سابق رومیان سالهای خود را کبیسه کرده‌اند و اگر ما هم مانند ایشان کبیسه کنیم اول سال اول نیسان و اول بهار میشود .

در این مورد بیرونی از مؤلف نامبرده میپرسد که درجه وقت رومیان این کار را کرده‌اند؟ و همچنین بیان میکند که چون سرمال رومی نزدیک به برج ثور است با تقریباً یازده روز کبیسه که استحقاق ۱۲۲۵ سال به حساب هندی است سرمال به اول بهار بر نمیگردد، بلکه در روز دهم بهار میافتد.

سال ۱۲۲۵ رومی که مورد بحث است مطابق سال ۲۶۷۸ رصد است. در این سال سرمال بهیز کی ۲۱ روز از اول بهار دور میباشد یعنی نزدیک به اول برج ثور شده و اگر یازده روز کبیسه کنیم سرمال در دهم حمل واقع می‌شود.

در هر صورت چون صاحب کتاب مأخذ المواقیت نتوانسته حسابی را که پیشنهاد کرده است منظم کند بیرونی وی را جاہل خطاب میکند.

برای حل اشکال دوم که اختلاف یک روز یا دو روز باشد مؤلف مأخذ المواقیت رصد هندی را مأخذ حساب گرفته و همچنین اول سال رومی را اول حمل قرار داده است. میزان صحیح کبیسه در هر ۱۲۸,۲ سال یک روز است و اگر به حساب رصد غلط منسوب بهند طول مدت سال را کمتر از واقع بگیریم میزان کبیسه در هر ۱۱۸,۵ سال تقریباً یک روز میشود. با این حیله و همچنین قرار دادن مبدأ تاریخ رومی در روز اول حمل اختلاف یک روز و دو روز در ۲۶۷۸ سال از بین میرود.

بیرونی در این مبحث از مؤلف کتاب مأخذ المواقیت میپرسد که تاریخ مورد بحث او با کدام یک از دو نقطه اعتدال میزان است زیرا ۱۱ گر روز و ساعت مبدأ حساب و نصف النهار رصد تاریخی معلوم نباشد رسیدگی به حساب کبیسه آن تاریخ امکان ندارد و این موضوعی است که کتاب مأخذ المواقیت وارد بحث در آن نشده است.

خلاصه جدال برس از اختلاف این ده روز مانند جدال راجع به نصف النهار جزائر خالدات دامنه‌اش از کتب تاریخ و نجوم به کتب مذهبی کشیده شده است.

برای تصحیح اختلاف شش ساعت که در نتیجه نقل نصف النهار به خالدات پیدا شده بود با دو معجزه خورشید بازگشت کرد. برای تصحیح این ده روز هم ملاحظه میشود که در کتاب انشعایا فصل سی و هشتم آفتاب ده درجه به عقب برگشته است.

دز صورتی که خورشید ده درجه بعقب برگشته باشد حساب این ده روز هم تصفیه است.

ترجمه از آثار الباقيه:

«شماره ماههای رومی همواره دوازده ماه است و نامهای آنها از این قرار است:

یزواریوس	۳۱	فبرایریوس	۲۸	مرطیوس	۳۱	افلییریوس	۳۰
مایوس	۳۱	یونیوس	۳۰	یولیوس	۳۱	اغسطس	۳۱
سپتامبریوس	۳۰	دهمبریوس	۳۱	نوامبریوس	۳۰	دیمیریوس	۳۱

شماره روزهای سال رومی ۳۶۵ روز و هر چهار سال یک روز به ماه فوریه می‌افزاید و این ماه ۲۹ روز می‌شود.

آنکه رومیان را براین داشت که سالهای خود را کبیسه کنند یولیوس ملقب به دیکتاتور بود. این پادشاه که در دهرهای گذشته پیش از ظهور موسی (ع) دهربی صولاً نی بر ایشان سلطنت میکرد این ماه هارا با این تقسیمات مقرر داشت و بنامهائی که دارند نامید [و وادار کرد آنها را که در هر ۱۴۶۱ سال یک سال تمام کبیسه ربعتی کنند و این چنین حفظ کردند] *.

این کبیسه را کبیسه بزرگ خوانند هنگامی که کبیسه چهار سال یک روز را کبیسه کوچک نامیدند. کبیسه کوچک را مگر پس از گذشتین مدتنهائی پس از وفات آن پادشاه بکار نبردند. مدار عمل ایشان چنانکه گفتیم بر هفته است.

صاحب کتاب مأخذ المواقیت گمان کرده آنهاست که کبیسه چهار سال یک روز داشتند چه رومیان و چه دیگران اول تاریخ ایشان موقع تحویل آفتاب بحمل، اول آوریل که نیسان سریانیان میباشد بود.

شاید در ذکر این حکایت راست و مصیب باشد زیرا ارصاد نشان میدهد که کسر سال از ربع کمتر است و تحویل حمل مقدمه بر اول نیسان. پس چنانکه ذکر کرده ممکن بلکه شبیه به واجب میباشد.

بعداز این از رومیان حکایت میکند که ایشان وقتی احساس دردند که سر سالشان از جای خود منحرف شده به سالهای هند التجا پردازند و کبیسه کردن در سالهای خود تفاوت میان دو سال را ولهذا تحویل به حمل، به اول نیسان برگشت.

صاحب کتاب نامبرده گفته است اگر ما چنین کنیم نیسان به آنجه بوده بر میگردد و مثالی زده است که آنرا تمام نکرده زیرا نتوانسته و دلالت بر جهالت او دارد. چنانکه از حکایتی که او از رومیان نقل کرده این طور فهمیده میشود که حمله اش بر رومیان است و تعصیش متوجه بطرف غیر از ایشان.

* قابل توجه است که این جمله در همه نسخه های خطی آثار الباقیه یافت نمیشود. چنین دوره ای وجود نداشته است.

وی زیادتی میان سال رومی و سال شمسی را بروش هندیان تجربه کرده و نتیجه ۷۲۹ ثانیه شده است و بعد روز را از جنس ثانیه نموده و بر عدد مذکور قسمت کرده است. خارج قسمت ۱۱۸ سال و ۶ ماه و ۶ روز و ثلث روز شده و این مقداریست که تاریخ یک روز تمام از جهت زیادتی استحقاق کبیسه دارد.

پس از این گفته است که اگر ما کبیسه کنیم آنچه را که از تاریخ روم گذشته و تا زمان او ۱۲۲۵ سال بوده تحویل حمل به اول نیسان بر میگردد. ولی مثال را ترک کرده و کبیسه ننموده و اگر کبیسه میکرد نتیجه قضایا تقیض گفتار و دعوی او نمیشد بعلت نزدیک بودن اول نیسان به اول برج ثور.

این برای اینست که تاریخی را که او خواسته مثل بزندده روز و ثلث روز استحقاق کبیسه دارد بسبب این که سالهای رومی کمتر است اول نیسان مقدم میباشد بر تحویل حمل و حصه کبیسه میچرخد بر اول نیسان و منتهی میشود بروز دهم آن*. *

کاش میدانستم که کدام یک از دو اعتدال را این مرد متعصب برای هندیان مقصود دارد. زیرا اعتدال بهاری بروش ایشان در آن زمان اتفاق میافتد قبل از اول نیسان به شش روز یا هفت روز. بلکه کاش میدانستم که در چه وقتی رومیان آنچه را که از ایشان حکایت کرده انجام داده اند. آنها بعد از غور و مهارت در علوم هندسه و هیئت و تمسک به برهان دورند از این که به کسانی التجا ببرند که اصول خود را به وحی والهام اسناد میدهند هنگامی که از ایشان برهان بخواهند و در حیله های خود درمانده بشوند. »

چنانکه ملاحظه میشود برخی جمله های این مبحث در آثار الباقيه مشوش و دستخورده و مبهم است. در این مرحله از تحقیق چیزی از آن چه تذکر داده شد نمیشود گفت.

طول سال شمسی

سال شمسی سه گونه است و هر یک برای منظوری در حساب میآید و نمیشود یکی را بجای دیگری در حساب بکار برد.

در فصل گذشته ملاحظه شد که بمحض رصد منسوب به هند طول سال از میزان حقیقی خود کمتر گرفته شده تا اختلافات راجع به کبیسه تاریخ رومی از بین برود.

* در این عبارات کلمات پس و پیش شده است. اول حمل مقدم بر اول نیسان است و با تقریباً یازده روز کبیسه سراسال بهدهم حمل بر میگردد. «آن» اشاره به حمل است.

در جای دیگر ملاحظه میشود که حساب سازان طول سال را از میزان حقیقی زیادتر گرفته‌اند تا این‌که حساب دیگری را که منظور بوده است درست در بیاورند.

با وجودی که در این مبحث در آثار الباقیه بیرونی طول سالی را که حمزه اصفهانی روایت کرده و از میزان حقیقی زیادتر است مورد اعتراض قرار داده ملاحظه میشود که در صفحه ۱۱۹ همان کتاب کسر سال را $۹۳,۲۵$ جزء از روز گرفته که همان حساب حمزه است و بعد با این مأخذ که مورد اعتراض خود بیرونی است طالع سال جلوس اردشیر و یزدگرد بن شهریار را حساب کرده است. واضح است چنین تناقضی محال است از شخصی دقیق مثل بیرونی باشد.

دنباله این جدال که از قرن سوم هجری شروع شده تا قرن هفتم و هشتم کشیده میشود.

برای تکمیل این فصل نیز چند سطری از زیج علیشاه بخارائی نقل میکنیم. اعتراض منجمین هم‌عصر علیشاه بخارائی راجع به رصد مراغه و دفاع علیشاه قابل توجه است. زیرا که منجم مذکور در طرفداری خود از رصد مراغه فقط به تمجید از اسباب و آلات رصد کوشیده و این نکته را در نظر نگرفته که در مدت چند سال آنهم با نظریات غلط رصد دقیق محال است.

بهترین مثال در این مورد رصد دو سه ساله منسوب به الغ بیک است که پس از گذشتن مدت کمی اختلاف فاحش در تقویم آفتاب و ... پیدا شده است.

ترجمه از آثار الباقیه

« حمزه اصفهانی در رساله نوروز به مانند این تعرض [و خود نمائی] کرده است هنگامی که وی در آن رساله برای فرس تعصیب نشان میدهد راجع بعمل ایشان در رسالهای شمسی بنا بر این که ۳۶۵ روز و شش ساعت و خمس ساعت و یک جزء از چهار رصد جزء ساعت محسوب شود و این که رومیان آنچه را که در دنیا شش ساعت می‌اید در کمیته اهمال کرده‌اند و به این که محمد بن موسی بن شاکر منجم در کتاب خود راجع به رسالهای شمسی این موضوع را شرحی کافی داده و حجت آورده و با برهان توضیح داده غلط پرخی از پیشینیان را که غلط کرده‌اند.

ما در ارصاد محمد بن موسی و برادرش احمد جستجو کردیم نمیگوید جز این که این کسور از شش ساعت کمتر است . اما کتابی را که او (حمزه) اشاره کرده منسوب به ثابت بن قره است که از پروردگان آنها بود و برای ایشان علوم را تهدیب میکرد . مجلمل آنچه را که در آن کتاب بود و اعتراض او این است که اختلاف سالهای (مختلف) شمسی و تفاوت آنها را بیان میکند در صورتی که او ج متحرک باشد و با این محتاج به ادوار متساویه و حرکاتی با زمانهای متناسبی گردید تا این که وسط مسیر آفتاب را استخراج کند و برای او ادواری مساوی نشد مگر در فلک خارج مرکز که از نقطه مفروضه گرفته شود بهمان نقطه بعینه و این دور مطلوب کسرش برشش ساعت اضافه است چنانکه حمزه و غیر او حکایت کرده اند . ولی آن سال شمسی نامیده نمیشود . « آثار الباقيه .

.....

« اصحاب ارصاد بسیار بودند و بعد از ایشان دیگر بزرگان بر اصول رصد ایشان زیج ها ساخته اند چون نوبت به دولت خواجه نصیر الدین طوسی رسید کل علوم کمال یافت خاصه علم ریاضی .

چون بسالها تفاوت فاحش دیده بود در موضع کواکب رصد فرمود کردن و اگرچه آلت و عده بسیار که از اطراف ممالک جمع کرده بودند چندین نوع دیگر بساخت و یقین است که آنچه خواجه را میسر شده بود هیچ صاحب رصدی را نشده اما روزگار وفا نکرد که به اتمام رسانیدی .

وقتی جماعتی کوتاه نظران که تعصب کنند به روقت با بزرگان گفتند بندۀ را که اعتقاد تو براین رصد جدید چرا چنین محکم است که در تقویم آفتاب تفاوت فاحش است چنانکه طالع تحویل سال عالم به نسبت با زیجهای قدیم تا به ده برج میرسد و از این گونه تشییع میکردند .

درجواب آن قوم گفته شد که این سخن کسی را باشد که اورا برهانی بود در آنکه این تفاوت خصاست . چرا خود اینهمه تفاوت در زیجهای نیست و فایده رصد آنست که تا آنچه تفاوت افتاده باشد معلوم گردد و راست شود . »

زیج علی شاه بخارائی .

تاریخ رومی قدیم و جدید .

بزرگترین مناصب در روم قدیم منصب پنتیف بود که تقویم و مراقبت اوقات در زیر نظر آنها انجام میگرفت . این منصب بقدرتی اهمیت داشت که امپراتوران خود را